

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/171/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213953
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6912213953.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 03. 11. 2014, č. k. 7C/118/2012-17, takto

rozhodol:

- I. Návrh navrhovateľa na prerušenie konania z a m i e t a .
- II. Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný v súd navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť Slovenskej republike na účet okresného súdu súdny poplatok za námietku zaujatosti vo výške 66 € do 10 dní odo dňa doručenia uznesenia.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ spolu s návrhom na začatie konania vzniesol námietku zaujatosti všetkých sudcov tamojšieho súdu. O námietke zaujatosti rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici tak, že všetci sudcovia neboli v predmetnej veci z konania vylúčení.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie. V poznámke upozornil, že súdom vyhotovená listina, ktorej predmetom je uloženie povinnosti uhradiť súdny poplatok, musí mať náležitosti predpokladané Občianskym súdnym poriadkom a zákonom č. 71/1992 Zb. O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok musí byť rozhodnuté uznesením.

Namietal, že v návrhu iba uviedol skutočnosti, pre ktoré inak vecne a miestne príslušný okresný súd nemôže v tejto veci konať (jeho sudcovia sú z prejednávania veci vylúčení, keďže majú pomer k veci a k účastníkom konania, a teda, sú vo veci zaujatí (§ 14)). Námietku zaujatosti navrhovateľ nepodal, nevzniesol námietku podľa § 15a O. s. p. Očakával postup podľa § 15 O. s. p. Okresný súd spoplatnil fiktívny návrh.

Poukázal na § 5 ods. 1 písm. g) zák. č. 71/1992 Zb., podľa ktorého poplatková povinnosť vzniká podaním námietky zaujatosti účastníkom konania. Námietka zaujatosti nebola podaná. Navrhovateľ nevznáša a nevzniesol námietku zaujatosti podľa ustanovenia § 15a O. s. p., ktorá by bola spoplatniteľná.

V úvode žaloby uviedol skutočnosti preukazujúce fakt, že inak vecne a miestne príslušný okresný súd nemôže vo veci konať, pretože jeho sudcu otcovia sú z prejednávania veci vylúčení. Podľa jeho názoru jednoduchý procesný návrh bez splnenia obligatórnych náležitostí taxatívne uvedených v § 15a ods. 1 O. s. p. nie je námietkou zaujatosti a spájanie poplatkovej povinnosti s takýmto nekvalifikovaným

úkonom nemá oporu v zákone. Na podporu svojej argumentácie poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. 08. 2014, 8 Cdo 72/2013.

Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. uznesenie z dňa 27. 11. 2012, sp. zn.: 4Sžo 56/2012, uznesenie zo dňa 28. 12. 2012, sp. zn.: 6 Sžo 56/2012. V týchto rozhodnutiach Najvyšší súd uviedol, že nebolo potrebné, aby krajský súd uznesením vyrubil súdny poplatok za námietku zaujatosti podľa § 5 ods. 1 písm. g) zák. č. 71/1992 Zb. vzhľadom na to, že v danom prípade sa jednalo o dôvod vylúčenia, resp. nevylúčenia sudcov, ktorý nie je podľa zákona o súdnych poplatkoch poplatkovým úkonom. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej otázke a žiadal, aby odvolací súd dodržiavajúc princíp právnej istoty rozhodol o zrušení uznesenia ukladajúceho povinnosť úhrady súdneho poplatku.

Ak by aj súd mal za to, že vo veci je nutné uhradiť poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky 17a zákona o súdnych poplatkoch, tvrdil, že navrhovateľovi nie je možné uložiť povinnosť platiť súdne poplatky, pretože podľa § 4 ods. 1 písmena k) zákona o súdnych poplatkoch je súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatkov oslobodené. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu z Slovenskej republiky sp. zn.: 6 M Cdo 2/2011 zo dňa 10. augusta 2011, v ktorom je uvedené, že ak konanie je vecne oslobodené od poplatkov, je oslobodený každý úkon v tomto konaní, teda konanie je ako celok oslobodené. V čase začatia konania bolo súdne konanie o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom oslobodené od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 1 písm. k) zák. č. 71/1992 Zb. v znení zák. č. 381/2011 Z. z. s účinnosťou od 01. januára 2012. Podľa § 4 ods. 4 citovaného zákona sa vzťahuje aj na konanie o odvolaní, dovolaní, obnove konania a výkone rozhodnutia alebo exekúcie.

Navrhovateľ v odvolaní navrhol, aby konajúci súd prerušil konanie a predložil návrh na vyslovenie nesúladu položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch s článkom 46 ods. 1 Ústavy SR a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Vzhľadom na podaný návrh na prerušenie konania sa odvolací súd najskôr zaoberal opodstatnenosťou tohto návrhu navrhovateľa na prerušenie konania podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Odvolací súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania nie je dôvodný, a preto nie je nutné postupovať v zmysle ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. Z dikcie tohto ustanovenia vyplýva, že súd takto postupuje, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. V takom prípade postúpi návrh Ústavnému súdu SR na zaujatie stanoviska. Odvolací súd žiadny takýto rozpor položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov s článkom 46 ods. 1 Ústavy SR a s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nezistil. Navyše, Ústavný súd SR v uznesení II.ÚS 124/2011-13 zo dňa 30.03.2011, ako to vyplýva z jeho záverov, posudzoval už nastolenú otázku. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nevyhovel návrhu navrhovateľa na prerušenie konania podaný v zmysle § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. a ako nedôvodný tento návrh zamietol.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. tak, že uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v

odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2).

V konaní sa návrhom o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci doručenou Okresnému súdu v Rimavskej Sobote dňa 27. 09. 2012 domáhal žalobca proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, konkrétnych nárokov. Priamo v návrhu navrhovateľ uviedol, že okresný súd, ktorý má vec prejednať ako vecne a miestne príslušný súd podľa § 85 ods. 3 O. s. p., nemôže vo veci konať, pretože na tomto súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Navrhovateľ preto v zmysle ustanovenia § 12 O. s. p. žiadal, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním veci o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Rimavská Sobota sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania. Dôvodom vylúčenia sudcov miestne príslušného súdu mala byť skutočnosť, že tento súd svojím konaním (nesprávnym úradným postupom) zapríčinil vznik škody na strane navrhovateľa. Okresný aj krajský súd posúdili podanie navrhovateľa, ktoré bolo súčasťou návrhu ako námietku zaujatosti proti všetkým sudcom Okresného súdu Rimavská Sobota.

Nadriadený súd o námietke zaujatosti rozhodol uznesením č. k.: 15NcC/365/2012 z 11. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci sp. zn. 7C/118/2012 vylúčil JUDr. Zoltána Borosa, ostatných sudcov okresného súdu nevyľúčil.

Postup okresného súdu, ktorý vec uvedenú v predchádzajúcom odseku predložil nadriadenému Krajskému súdu v Banskej Bystrici na rozhodnutie o námietke zaujatosti vznesenej navrhovateľom a následne rozhodol o povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy Zákona o súdnych poplatkoch, považuje odvolací súd za správny.

Navrhovateľ si protirečí. V odvolaní tvrdí, že námietku zaujatosti voči sudcom okresného súdu nepodal, iba poukázal na dôvod, pre ktorý by mal okresný súd sám predložiť vec nadriadenému súdu na delegáciu nutnú podľa § 12 ods. 1 O. s. p., ale zároveň v odvolaní uvádza, že „z judikatúry ústavného súdu možno vyvodiť, že tvrdenie účastníka konania, podľa ktorého v jeho veci nekoná zákonný sudca, treba považovať za námietku zaujatosti, a to z objektívneho pohľadu (II. ÚS 331/2009)“.

Predpokladom postupu podľa § 12 ods. 1 O. s. p. je, že jeho sudcovia sú vylúčení. O vylúčení sudcov rozhoduje podľa § 16 ods. 1 O. s. p. nadriadený súd okresného súdu na základe námietky zaujatosti vznesenej účastníkom alebo na základe oznámenia sudcu o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený. Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodoval o námietke zaujatosti na návrh účastníka - navrhovateľa. Navrhovateľovi preto vznikla povinnosť zaplatiť podľa § 2 ods. 1 písm. a) Zákona o súdnych poplatkoch poplatok za námietku zaujatosti stanovený v položke 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, aj keď bolo konanie o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom podľa § 4 ods. 1 písm. k) Zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30. 09. 2012 od poplatku oslobodené. Výklad ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a), § 4 ods. 1 písm. k) v súvislosti s riešením otázky, či vzniká účastníkovi povinnosť v konaní vecne oslobodenom od poplatku zaplatiť poplatok podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov za námietku zaujatosti uskutočnený Krajským súdom v Žiline v uznesení č. k.: 8Co/294/2010-65 z 31. 08. 2010, podľa ktorého sa vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ale iba na súdny poplatok za návrh, za odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu (§ 4 ods. 1, 3 Zákona o súdnych poplatkoch) a od povinnosti zaplatiť tento poplatok (podľa položky 17a) možno oslobodiť účastníka iba postupom podľa § 138 O. s. p., nepovažoval Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení č. k. II. ÚS 124/2011-13 z 30. 03. 2011 za ústavne nekonformný alebo nezodpovedajúci dikcii aplikovaných zákonných ustanovení.

Okresný súd v uznesení, ktorým uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok z námietky zaujatosti, aplikoval správny právny predpis, správne ho aj vyložil. V uznesení bola správne označená položka Sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorej sa súdny poplatok vyrubil a súdny poplatok bol vyrubený aj v správnej výške 66,00 eur.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.